

Arrest

**nr. 334 050 van 9 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 12 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, diende op 20 oktober 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 11 september 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') oordeelde in zijn arrest van 13 januari 2020 dat verzoeker niet wordt erkend als vluchteling en dat hem de subsidiaire bescherming wordt geweigerd.

1.4. Verzoeker diende een tweede verzoek en derde verzoek om internationale bescherming in op 14 februari 2020 en 8 juni 2020. Deze verzoeken werden door de commissaris-generaal onontvankelijk verklaard in

beslissingen van 19 maart 2020 en 29 januari 2021. Verzoeker tekende tegen geen van deze beslissingen beroep aan.

1.5. Verzoeker diende op 3 mei 2021 een vierde verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd door de commissaris-generaal ontvankelijk verklaard op 10 september 2021. Op 25 juli 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.6. Op 5 april 2023, 6 juli 2023, 4 december 2023 en 25 april 2024 diende verzoeker een zesde, zevende, achtste en negende verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken werden door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard in beslissingen van 19 juni 2023, 21 augustus 2023, 29 maart 2024 en 29 juli 2024 omdat er telkens geen nieuwe elementen voorlagen of feiten aan de orde waren die kans aanzienlijk groter maakten dat verzoeker voor internationale bescherming in zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Verzoeker tekende tegen geen van deze beslissingen een beroep aan.

1.7. Verzoeker diende op 23 september 2024 een tiende verzoek om internationale bescherming in en werd daarbij gehoord door de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 november 2024.

1.8. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 28 november 2024 de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) die luidt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een hindoeïstische Tamil te zijn en afkomstig te zijn uit Batticaloa. U zou daar ook het grootste deel van uw leven blijven wonen met uitzondering van de periode tussen 2007 en 2010 toen u voor het werk in Saoedi-Arabië verbleef. U keerde terug naar Sri Lanka, verbleef er opnieuw in Batticaloa en bleef er ook tot uw problemen startten.

Zo waren drie van uw kozijnen aangesloten bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd), maar kwamen zij allen om tijdens de burgeroorlog. U zou regelmatig hun graven schoonmaken, maar in april 2016 werd u op de terugweg naar huis door het leger benaderd. U werkte destijds voor een medisch bedrijf en moest voor hen slaappillen regelen. U zou nadien nog regelmatig door hen worden benaderd, maar weigerde mee te werken aangezien u wist dat u hiermee in de problemen zou komen. Op een dag in april 2016 kwam het zelfs tot een schermutseling tussen u en enkele soldaten en werd u achtervolgd met de wagen. U kreeg daarop een auto-ongeval en raakte gewond. De soldaten vertrokken en u werd overgebracht naar het ziekenhuis, waar u uw vader contacteerde. U werd ondervraagd door de politie, maar omdat zij invloed hadden in het ziekenhuis weigerde u informatie met hen te delen. U kreeg immers op dat moment te horen dat enkele meisjes in de regio gedrogeerd en vermoord waren en kwam tot de conclusie dat deze soldaten daarvoor verantwoordelijk waren. Uw vader had schrik dat u hetzelfde lot beschoren zou zijn als zijn familie en nam u meteen mee naar huis. U zou daarop thuis verder revalideren, maar kreeg er al snel bezoek van enkele soldaten. Zij beschuldigden er u van de wapens van uw kozijnen te hebben verstopt en eisten dat u hen deze zou overhandigen. U zou uiteindelijk zo'n zeven à acht keer bezoek krijgen, vreesde voor uw leven en dat van uw familie en besloot dat het beter was om Sri Lanka te verlaten.

U verliet uiteindelijk Sri Lanka in oktober 2017 en reisde met behulp van uw eigen paspoort richting Malediven, Turkije, Denemarken en België waar u op 20 oktober 2017 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. U vreesde voor uw leven omwille van bovenstaande redenen en bovendien zou de algemene situatie in Sri Lanka niet veilig zijn omwille van de recente terroristische aanslagen.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende originele stukken neer: uw identiteitskaart en rijbewijs, een enveloppe, een brief van de 'Justice of Peace', enkele documenten in verband met uw werk, een aantal geboorteakten, medische stukken, een brief van een tempel, een doktersvoorschrift en een bewijs van verzending. U voegde daar ook nog kopieën aan toe van volgende stukken: de identiteitskaarten van uw ouders, tante en oom, uw huwelijksakte, een aantal foto's en documenten in verband met uw reis.

Op 11 september 2019 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielaars. U tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U legde hierbij enkele krantenartikelen neer en stukken waaruit blijkt dat er online informatie te vinden is betreffende een aantal personen waarvan u beweert dat het uw neven zijn. Op 13 januari 2020 velde de RvV een arrest waarin de beoordeling en beslissing van het CGVS werden bevestigd.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 14 februari 2020 een **tweede** verzoek om internationale bescherming in. U verwees opnieuw naar dezelfde problemen, die nog steeds actueel zouden zijn. De autoriteiten zouden nog steeds op zoek zijn naar u. Voorts nam u in België deel aan activiteiten ter nagedachtenis van mensen die gedood werden tijdens de oorlog, wat u problemen zou opleveren als dit gepubliceerd zou worden. U legde geen neer ter staving van uw tweede verzoek. Op 19 maart 2020 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 8 juni 2020 een **derde** verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat het leger uw huis nog steeds in de gaten zou houden. Ook zou u in België actief zijn voor het Tamil Coordinating Committee (TCC). U legde een brief voor van uw tempelleider die tevens het hoofd van uw dorp is waarin uw problemen bevestigd worden. Op 29 januari 2021 verklaarde het CGVS uw verzoek nietontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 3 mei 2021 een **vierde** verzoek om internationale bescherming in. U verwees daarbij naar uw problemen zoals u die voorheen had uiteengezet en meldde eigenlijk niets meer toe te kunnen voegen. Uw problemen zouden nog steeds actueel zijn en bovendien is Sri Lanka op zich reeds heel onveilig. Op 10 september 2021 verklaarde het CGVS uw verzoek ontvankelijk. Ten gehore op het CGVS verwees u nog steeds naar het zelfde relaas uit uw vorige verzoeken en meende dat het CGVS in het verleden een foute beoordeling had gemaakt en wenste een kans te krijgen uw problemen opnieuw uit de doeken te doen. Ter staving van uw verzoek legde u een originele brief neer van het dorpshoofd/tempelleider, alsook vier foto's waarop u te zien bent tijdens activiteiten van het TCC. U meende dat u tijdens uw activiteiten voor deze organisatie werd gefotografeerd en deze foto's online terug te vinden zijn. U zou hierdoor problemen krijgen mocht u terugkeren naar Sri Lanka. Op 25 juli 2022 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar uw verzoek ongegrond was. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 21 november 2022 een **vijfde** verzoek om internationale bescherming in. U verwees daarbij naar de problemen zoals u die voorheen had uiteengezet en legde ter staving van uw verzoek een originele brief van de tempelleider neer. Op 03/02/2023 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 5 april 2023 een **zesde** verzoek om internationale bescherming in. U verwees in algemene bewoordingen naar bovenstaand relaas en voegde toe dat u vreest voor uw kinderen daar uit algemene informatie zou blijken dat er kinderen ontvoerd worden in Sri Lanka. U legde geen nieuwe documenten neer. Op 19 juni 2023 verklaarde het CGVS uw verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 6 juli 2023 een **zevende** verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde dat de autoriteiten een maand geleden bij u thuis kwamen op zoek naar u. Hierop zou uw echtgenote een klacht hebben ingediend bij de Human Rights Commission Sri Lanka. U legde een kopie van een kaartje van de Human Rights Commission Sri Lanka voor, samen met de overlijdensakte van uw schoonmoeder, een tempelbrief, een brief van uw echtgenote, een medisch attest over uw moeder en algemene informatie over kinderontvoeringen in Sri Lanka. Op 21 augustus 2023 verklaarde het CGVS ook dit verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 4 december 2023 een **achtste** verzoek om internationale bescherming in. U stelde daarbij dat uw problemen nog steeds actueel zouden zijn. De soldaten zouden nog steeds rond uw huis patrouilleren, al had u verder geen nieuws meer ontvangen. U legde geen documenten neer ter staving van uw achtste verzoek. Op 29 maart 2024 verklaarde het CGVS uw achtste verzoek niet-ontvankelijk. U ging tegen deze beslissing niet in beroep.

Zonder naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd, diende u op 25 april 2024 een **negende** verzoek om internationale bescherming in. U baseert zich in uw negende asielaanvraag op dezelfde feiten als degene die u in uw vorige asielaanvragen heeft uiteengezet. Tamils zouden nog steeds worden gediscrimineerd en u verwijst daarbij naar een meisje en andere Tamils die op 13 mei 2024 werden aangehouden nabij een Hindoetempel in Trincomalee. U legt geen documenten neer. Op 29 juli 2024 verklaarde het CGVS uw negende verzoek niet-ontvankelijk. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 23 september 2024 een **tiende** verzoek om internationale bescherming in. U herhaalt dat u het land verliet omdat u met de dood bedreigd werd door het leger. Daarnaast vult u aan dat er op 18 juli 2024 onbekende mensen naar uw huis kwamen die uw vrouw en kinderen bedreigd hebben; als ze niet zouden zeggen waar u was, zouden ze vermoord worden. Uw vrouw

diende klacht in bij de politie en contacteerde een parlamentslid om over de problemen te vertellen. Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele stukken neer: een brief van het Sri Lankaanse ministerie van handel en milieu, de klacht die uw vrouw indiende bij de politie en de enveloppe waarin deze documenten naar u overgemaakt werden. Daarnaast legde u ook volgende kopieën neer: een voorschrift kinesitherapie en wat algemene informatie over de situatie in Sri Lanka. U legde ook nog een foto neer waarop te zien is dat uw vrouw met een Sri Lankaanse parlamentslid spreekt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw tiende verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U meent veel stress te hebben, niet te slapen en ook depressief te zijn. Daarnaast zou u ook eens flauwgevallen zijn en hiervoor naar het ziekenhuis gebracht zijn (verklaring volgend verzoek vraag 13). U laat het echter na in concreto aan te tonen waar of op welke wijze de beweerde problemen van invloed zouden zijn (geweest) in de procedure. U meent medische documenten te hebben, echter betreft het enige medische stuk dat u voorlegt een voorschrift kinesitherapie voor uw arm. U laat het na eerdergenoemde klachten ook maar op een manier te staven.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

U verwijst wederom naar hetgeen u in het verleden reeds uiteenzette, met name uw problemen met het leger, hiermee voorbijgaand aan het feit dat ditzelfde relaas meermaals ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Dat u nu voortborduurt op een relaas dat reeds meermaals ongeloofwaardig werd bevonden, zonder deze eerdere bevindingen te ontcrachten, is onvoldoende. U vult aan dat uw gezin op 18 juli 2024 met de dood bedreigd werd als ze niet zouden zeggen waar u verblijft. Hierna ging uw vrouw klacht indienen bij de politie en sprak ze met een parlamentslid over de problemen (verklaring volgend verzoek – vraag 17). U legt verscheidene stukken neer ter ondersteuning van uw relaas. Vooreerst blijkt uit toegevoegde informatie dat de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten uitermate gering is, daar er veel vervalsingen de ronde doen. Wat betreft de brief van het ministerie en de aanklacht bij de politie dient te worden opgemerkt dat deze documenten recentelijk (25 juli 2024 en 2 augustus 2024) opgesteld werden. Daar de documenten uw ongeloofwaardig bevonden relaas ondersteunen, spreekt dit boekdelen over de geloofwaardigheid er van. Daarnaast legt u een foto van uw vrouw neer waarop te zien zou moeten zijn dat zij aan een parlamentslid vertelt over jullie problemen. Echter is het onmogelijk om uit het beeld af te leiden dat de personen in kwestie uw vrouw en een parlamentslid betreffen, nog minder dat ze hier uw problemen bespreken. De voorgelegde artikelen beschrijven slechts de algemene situatie en hebben geen betrekking tot uw persoonlijke problemen.

Volledigheidshalve stipt het CGVS nog aan dat u verklaarde uw eerste verklaringen op aanraden van anderen aandikte met 'terroristische problemen' omdat dat u meer kans zou geven op een erkenning (verklaring volgend verzoek – vraag 17). Dat u het CGVS bewust tracht te misleiden, is tekenend voor uw algehele geloofwaardigheid.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme.

Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U gebruikte immers uw eigen paspoort.

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviséerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: "Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

3.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag, van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker zet aangaande zijn asielrelaas uiteen dat hij was tewerkgesteld in een medisch bedrijf en dat hij een goed doelwit was voor het leger aangezien men slaappillen wilde bemachtigen. Verzoeker werd gedwongen hiervoor te zorgen. De bedreiging startte toen hij met zijn vrouw terugkeerde van het graf van zijn neef die aangesloten was bij de LTTE. Drie neven zijn lid van de LTTE en door de aanhoudende dreigingen en het ongeval dat hij daardoor kende diende hij het land te ontvluchten. Voorts wijst verzoeker erop dat hij deelnam aan Heroes Day aangezien zijn neven zijn omgekomen bij verschillende oorlogsactiviteiten in Sri Lanka en hij hen zo wilde gedenken. Hij vreest dat hij hierdoor, en aangezien de LTTE op de lijst van terroristische organisaties staat, bij terugkeer problemen zal kennen. In het verleden werden al meerdere mensen omwille van deelname aan dergelijke activiteiten opgepakt of geviséerd en deze berichtgeving wordt aan het verzoekschrift gehecht. Ook na zijn vlucht werd verzoekers familie lastiggevallen en zijn echtgenote heeft hierom een klacht neergelegd maar aangezien de politiediensten samenwerken met het leger zal deze niet ernstig genomen worden. De commissaris-generaal veralgemeent dat het bij documenten uit Sri Lanka om vervalsingen kan gaan en verzoeker heeft thans originele stukken neergelegd. Verzoeker meent dat eenvoudig kan worden nagegaan of het om authentieke stukken gaat en men hem een negatieve bewijslast oplegt door dit niet te doen. De situatie in Sri Lanka is nog steeds onveilig, terwijl zijn gegronde vrees niet onderzocht werd door de commissaris-generaal wat wijst op onzorgvuldigheid. Verzoeker stelt dat hij heeft deelgenomen aan meerdere betogingen en demonstraties in België en dat dit wordt bevestigd door de foto's en artikels die werden neergelegd. Verzoeker meent dat hij door deze bekendheid problemen zal krijgen in Sri Lanka en dit maakt de kans aanzienlijk groter dat hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Aangaande de nieuwe stukken betoogt verzoeker dat hij wel degelijk nieuwe documenten neerlegde die hij bij zijn vorig verzoek niet kon neerleggen, met name de klacht die in juli 2024 werd neergelegd.

Het indienen van een nieuw verzoek was voor verzoeker de enige mogelijkheid. Deze maken de kans aanzienlijk groter dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt en deze moeten dan ook onderzocht worden. Verzoeker acht het zeer kort door de bocht te oordelen dat documenten makkelijk te verkrijgen zijn door corruptie. De verklaringen en documenten van verzoeker moeten opnieuw en afdoende onderzocht worden en door dit niet te doen schendt de commissaris-generaal het motiveringsbeginsel.

Vervolgens gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie en schetst de politieke ontwikkelingen in het land na het einde van de oorlog tegen de LTTE en de behandeling van de Tamils en verwijst daarbij naar landeninformatie. Hij betoogt dat naar de buitenwereld Sri Lanka een veilig en vredig land lijkt maar dat niets minder waar is aangezien er veel criminaliteit en geweld heerst. Hij wijst erop dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert voor het merendeel dateert van voor 2020 en dat er zeer weinig informatie is opgenomen over de nieuwe politieke situatie. Zo zijn het aftreden van de president en de gevolgen hiervan niet opgenomen in de COI. Verzoeker betoogt dat hij, indien hij dient terug te keren, bij arrestatie wordt gefolterd en mogelijks vermoord, zeker als men weet heeft van zijn asielaanvraag. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om een recent onderzoek te doen naar de veiligheidssituatie in Sri Lanka en de mogelijke gevolgen voor verzoeker.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus en bespreekt hij de verschillende criteria van de vluchtelingendefinitie, waarbij hij wijst op het LTTE-verleden van zijn neven, het gegeven dat hij niet de nodige pillen wilde leveren aan het leger, de klacht die werd ingediend, de ernstige problemen die nog steeds bestaan voor de Tamiltijgers in verband met de veiligheidssituatie in Sri Lanka en de onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij wijst erop dat aanhangers van de LTTE nog steeds onderdrukt worden door de Sri Lankaanse overheid en dat in geval van terugkeer naar Sri Lanka riskeert slachtoffer te worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of ernstige bedreiging van zijn persoon.

Verzoeker vraagt de beslissing te vernietigen, het verzoek alsnog ontvankelijk te verklaren en het dossier terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek.

3.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Pro deo aanstelling;
3. Foto parlamentslid;
4. Foto's gezin Sri Lanka;
5. Krantenartikels Tamils.

4. Aanvullende nota

Verzoeker legt in een brief van 15 september 2025 twee bijkomende stukken neer:

- News Tamils, Sri Lanka's political detainees tortured in custody: Rights group;
- TOP WEB.LK, Former state minister Viyalendran arrested over bribery allegations, 25 March 2025.

5. Beoordeling

5.1. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekers om internationale bescherming in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voormeld artikel vormt de omzetting van artikel 40, lid 2, van de Asielprocedurerichtlijn. De formulering van artikel 40 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna Asielprocedurerichtlijn) bevat geen verduidelijking van het begrip *“nieuwe elementen of bevindingen”* ter staving van een volgend verzoek.

De Raad dient rekening te houden met de uniforme interpretatie die het Hof van Justitie aan deze bepaling van het Unierecht heeft gegeven (zie onder meer HvJ 19 januari 2010, C-555/07, *Küçükdeveci*, punt 48). De uitlegging die het Hof van Justitie krachtens de hem bij artikel 267 van het VWEU verleende bevoegdheid geeft aan een regel van Unierecht, verklaart en preciseert, voor zover dat nodig is, de betekenis en strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van zijn inwerkingtreding moet of had moeten worden verstaan en toegepast (HvJ 13 januari 2004, C-453/00, *Kühne en Heitz*, par. 21).

In zijn arrest LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid oordeelde het Hof van Justitie dat artikel 40, leden 2 en 3 van de Asielprocedurerichtlijn, in een behandeling in twee stappen voorziet van volgende verzoeken, waarbij in een eerste stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in een tweede stap die ontvankelijke verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat op zijn beurt een eerste fase of voorafgaand onderzoek *“om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn voorgelegd in verband met de vraag of hij krachtens de Kwalificatierichtlijn in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet”* (HvJ, C-921/19, *LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, 10 juni 2021, punt 36). Slechts indien dit daadwerkelijk het geval is wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgend verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3 van de Asielprocedurerichtlijn *“teneinde na te gaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet”* (HvJ, C-921/19, *LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, 10 juni 2021, punt 37). Bijgevolg dient te zijn voldaan aan beide ontvankelijkheidsvoorwaarden opdat het volgende verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig artikel 40, lid 3 van deze richtlijn, maar dit neemt niet weg dat het gaat om onderscheiden voorwaarden die niet met elkaar mogen worden verward.

Bij de uitlegging van de desbetreffende bepalingen van de Asielprocedurerichtlijn wijst het Hof uitdrukkelijk op overweging 36 van deze richtlijn waaruit blijkt dat de procedure voor toetsing van de ontvankelijkheid van een volgend verzoek tot doel heeft de lidstaten in staat te stellen om elk volgend verzoek dat wordt ingediend zonder nieuwe elementen of bevindingen als niet-ontvankelijk af te wijzen teneinde het beginsel van het gezag van gewijsde van een eerdere beslissing te eerbiedigen. Het onderzoek van een volgend verzoek dient volgens het Hof dan ook beperkt te blijven tot *“de toetsing van het bestaan van elementen of bevindingen ter staving van dat verzoek die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd”* (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 50). De uitlegging die zou inhouden dat elk volgend verzoek niet-ontvankelijk

moet verklaard worden op de enkele grond dat het is gebaseerd op elementen of bevindingen die de verzoeker ter ondersteuning van zijn vorig verzoek had kunnen voorleggen, zou volgens het Hof verder gaan dan noodzakelijk is om de eerbieding van het beginsel van het gezag van gewijsde te waarborgen en zou afbreuk doen aan een behoorlijk en volledig onderzoek van de situatie van verzoeker (HvJ, C-18/20, 9 september 2021, punten 43 en 44).

Het Hof wijst er verder op dat de Asielprocedurerichtlijn geen enkel onderscheid maakt tussen een eerste en een volgend verzoek om internationale bescherming wat betreft de aard van de elementen of bevindingen die kunnen aantonen dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. De beoordeling van de feiten en omstandigheden ter staving van een volgend verzoek moet, zoals dat het geval is voor een eerste verzoek, gebeuren overeenkomstig artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna Kwalificatierichtlijn) en dus in samenwerking met de verzoeker, met inbegrip van een document waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld of waarvan de bron niet objectief verifieerbaar is (HvJ 10 juni 2021, C-921/19, pt. 61).

Voorts oordeelde het Hof dat elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming overgelegd moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening moet worden gehouden en dat het feit dat een document niet kan worden geauthenticeerd als zodanig niet kan rechtvaardigen dat een dergelijk document wordt uitgesloten van de behandeling van het verzoek waartoe de beslissingsautoriteit dient over te gaan overeenkomstig artikel 31 van de Richtlijn 2013/32 (HvJ, C-921/19, *LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, 10 juni 2021, punt 44).

Tot slot heeft het Hof van Justitie met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van de ontvankelijkheidsfase geoordeeld dat: *“62. Overigens dient in deze context in herinnering te worden gebracht dat het niet noodzakelijk is dat de lidstaat ervan overtuigd is dat het nieuwe document het volgende verzoek afdoende staft opdat de overlegging van een dergelijk document ertoe kan leiden dat overeenkomstig artikel 40, lid 3, van richtlijn 2013/32 het verzoek verder ten gronde wordt behandeld overeenkomstig hoofdstuk II van deze richtlijn, maar het volstaat dat dit document de kans aanzienlijk groter maakt dat de verzoeker krachtens richtlijn 2011/95 in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet.”* (HvJ 10 juni 2021, C- 921/19, pt. 62).

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt.

De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, maar ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

5.2. *In casu* betreft het huidig beroep het negende volgende verzoek. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat huidig tiende beschermingsverzoek van verzoeker geen elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

5.2.1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker zich bij zijn eerste verzoek om internationale bescherming in oktober 2017, die in Sri Lanka voor een medisch bedrijf werkte, zich beriep op zijn problemen met het Sri Lankaanse leger dat verzoeker, die in een medisch bedrijf werkte, benaderde om voor hen slaappillen te regelen. Verzoeker weigerde mee te werken en werd volgens zijn verklaringen gewond in een schermutseling met enkele soldaten, waarna hij door de politie werd verhoord in het ziekenhuis. Verzoeker verklaarde daarna bezoek te hebben gekregen van de politie die hem ervan beschuldigde de wapens van zijn neven die bij de LTTE waren en gesneuveld waren, te hebben verstoep.

In de beslissing van de commissaris-generaal van 11 september 2019 werd verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij vage, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over zijn bij de LTTE aangesloten neven, over hun overlijden, over hun activiteiten bij de LTTE, over hun begraafplaats en over de LTTE in het algemeen; (ii) hij eveneens vage, tegenstrijdige en onaannemelijke verklaringen aflegt over het al dan niet afleveren van slaappillen aan de soldaten, over deze soldaten zelf, over het auto-ongeval, over zijn medische verzorging nadien en over de valse beschuldiging wapens te hebben verborgen, temeer daar de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging door de Sri Lankaanse overheid wordt ondermijnd doordat hij met zijn eigen paspoort zijn land van herkomst kon verlaten; (iii) zijn deelname aan een herdenking van de "Tamil Community" in België, zoals blijkt uit de voorgelegde foto's, een opportunistisch karakter heeft, temeer gelet op zijn gebrekkige verklaringen over deze herdenking, en bovendien nergens uit blijkt dat de Sri Lankaanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van zijn deelname aan deze herdenking; (iv) het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet volstaat om een gegronde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken; en (v) de door hem voorgelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. In zijn arrest van 13 januari 2020 bevestigde de Raad de analyse van de commissaris-generaal. In de daaropvolgende acht volgende verzoeken om internationale bescherming verwees verzoeker steeds naar de problemen zoals hij deze initieel had uiteengezet en naar het feit dat zijn huis in de gaten zou worden gehouden door het leger.

In het kader van zijn huidige, negende volgende verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker dat hij het land verliet omdat zijn leven werd bedreigd door het leger en dat deze mensen nu zijn familie hebben "*getarget*". Hij licht toe dat op 18 juli 2024 onbekende mensen naar zijn huis kwamen en zijn vrouw en kinderen bedreigden dat zij hen zouden vermoorden als ze niet zegden waar verzoeker was. Verzoeker verklaart dat zijn vrouw een aanklacht heeft ingediend bij de politie en ook naar een parlementslid is gegaan om hulp te zoeken, waarop deze minister een document heeft opgesteld. Verzoeker legt een kopie van deze documenten neer en verklaart dat de originelen op weg zijn naar België. Verder beroept verzoeker zich ook op de algemene situatie in Sri Lanka die nog steeds niet normaal is en voegt een aantal artikels toe om dat aan te tonen. Verzoeker legt volgende stukken neer ter staving van zijn volgend verzoek: (1) Kopie van de brief van het ministerie over het incident bij hem thuis; (2) Klacht van zijn vrouw aan de politie over het incident + vertaling; (3) Kopie van een foto van verzoekers vrouw die de zaak uitlegt aan de minister van het parlement en (4) veertien artikels over de algemene situatie in Sri Lanka (Volgend verzoek 7 november 2024, vragen 17 en 19).

Waar verzoeker bij de indiening van zijn volgend verzoek andermaal verwijst naar zijn problemen met het leger, kan slechts worden vastgesteld dat hij deze problemen ook in zijn acht vorige volgende verzoeken om internationale bescherming aanhaalde, dat deze problemen reeds ongeloofwaardig zijn bevonden en dat verzoeker ook in het kader van het huidig volgend verzoek geen nieuwe elementen aanbrengt op basis waarvan zou kunnen geconcludeerd worden dat de vroegere beoordeling ervan anders was geweest indien deze toen hadden voorgelegen. Verzoeker beperkt zich immers louter tot te stellen dat hij zijn land heeft verlaten omdat zijn leven werd bedreigd door het leger en haalt met betrekking tot deze reeds ongeloofwaardig bevonden problemen geen enkel nieuw element aan.

De nieuwe elementen die verzoeker aanhaalt, met name de bedreiging van zijn vrouw en kinderen in hun huis op 18 juli 2024 waarbij naar verzoeker zou zijn gevraagd, en de documenten die hij ter ondersteuning hiervan neerlegt, met name de klacht die zij hierover neerlegde bij de politie, het gesprek dat zij had met een parlementslid, de brief die dit parlementslid daarover opstelde en de foto's van deze ontmoeting, vloeien bijgevolg voort uit problemen die reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van negen eerdere verzoeken en die telkenmale ongeloofwaardig zijn bevonden. Onderzoek van deze elementen resulteert niet in de conclusie dat zij een ander licht werpen op de eerder gemaakte en definitief geworden beoordelingen van de geloofwaardigheid van de door hem initieel aangehaalde problemen waarin hij in het kader van het huidig volgend verzoek blijft volharden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat waar verzoeker verklaart dat hij het land heeft verlaten omdat zijn leven werd bedreigd door het leger en deze mensen nu zijn familie heeft "*getarget*" en stelt dat onbekende mensen op 18 juli 2024 in zijn huis hebben binnengebroken en dreigden zijn vrouw en kinderen te vermoorden indien zij niet zegden waar verzoeker was, dit alles geen betrekking heeft op de door hem aangehaalde problemen voor zijn vertrek uit Sri Lanka omdat hij zou geweigerd hebben slaappillen te bezorgen aan het leger en de daaropvolgende ondervragingen door de politie in het ziekenhuis en bij hem thuis op beschuldiging van het verbergen van wapens van zijn omgekomen neven die lid zouden zijn geweest van de LTTE. Zijn nieuwe verklaringen en neergelegde documenten bevatten geen informatie die een nieuw licht zou kunnen werpen op de reeds gemaakte beoordeling daarvan in de vorige negen verzoeken om internationale bescherming.

De vraag stelt zich of de nieuwe aangehaalde en voorgelegde elementen en documenten als dusdanig voldoende overtuigend zijn om te besluiten dat de ongeloofwaardigheidsbeoordeling van de problemen van verzoeker zelf voor zijn vertrek uit Sri Lanka anders zou geweest zijn mochten deze elementen hebben voorgelegen op het tijdstip van deze eerdere beoordelingen. Na grondige analyse van deze elementen dient te worden besloten dat dit niet het geval is. Zo kan in de klacht die bij de politie werd ingediend door zijn echtgenote op 25 juli 2025 enkel worden gelezen dat zij er verklaarde dat op 18 juli 2024 om tien uur 's avonds onbekende personen met helmen op een motor zonder nummerplaat naar hun huis kwamen, over de

muur sprongen, op de deur klopten, binnenkwamen toen zij opendeed en riepen: *“waar is J.”. We schieten hem neer*” en dat ze op de loop gingen toen de burens op het gehuil van de kinderen afkwamen, maar nog snel zeiden dat als ze de politie hierover zou vertellen, dat zij haar en de kinderen zullen neerschieten (AD, documenten, stuk 3). Het gaat om een loutere verklaring die door verzoekers echtgenote zou zijn afgelegd bij de politie, maar dit zegt uiteraard weinig over de betrouwbaarheid ervan. Uit niets kan blijken dat dit het onderwerp is geweest van verder onderzoek. Voorts lijkt het beschreven incident redelijk stereotiep in die zin dat de belagers helmen zouden opgehad hebben en dat ze er meteen vandoor gingen toen de burens aankwamen, maar niet vooraleer ze zijn echtgenote hadden opgedragen niets aan de politie over de inval te vertellen. Behalve het feit dat ze J. zochten, valt in elk geval, in de veronderstelling dat daarmee verzoeker wordt bedoeld, uit de beschrijving in de aanklacht niets af te leiden over de reden waarom ze verzoeker wilden vinden en evenmin waarom ze dachten dat ze verzoeker, die in 2017 Sri Lanka verliet, zeven jaar later in het huis waar zijn echtgenote samen met de kinderen verbleef, zouden aantreffen. In elk geval wordt op geen enkele manier verwezen naar de problemen met het leger waarnaar verzoeker in al zijn verzoeken om internationale bescherming heeft verwezen. Voorts dient te worden vastgesteld dat het document geen handtekening draagt van de politieagent die de aanklacht noteerde en dat de voorziene ruimte na de woorden *“Accept and sign”* niet is ingevuld. Zoals aangehaald in de bestreden beslissing is de bewijswaarde van documenten uit Sri Lanka zeer gering zoals blijkt uit de COI Focus, *SRI LANKA. Corruptie en vervalste documenten*, 17 februari 2023 (update). Gelet op de inhoudelijke en formele kenmerken van de neergelegde klacht, en het gegeven dat het enkel een verklaring bevat van verzoekers echtgenote waarvan verder niet kan blijken of er daadwerkelijk verder onderzoek naar werd verricht door de Sri Lankaanse autoriteiten dient te worden besloten dat ook dit document slechts zeer geringe bewijswaarde heeft. Voorts dient ook te worden vastgesteld dat verzoeker na zijn verklaring volgend verzoek en in de procedure voor de Raad geen melding maakt van verdere problemen of intimidatie waarvan zijn echtgenote en kinderen het slachtoffer zouden geworden zijn. Verzoekers echtgenote diende evenwel een klacht in bij de politie hoewel haar belagers haar dit expliciet verboden zouden hebben. Dat verzoeker geen melding maakt van verdere problemen die zijn echtgenote en kinderen zouden gekend hebben, terwijl haar belagers met represailles hadden bedreigd indien zij dit zou doen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Ook de brief van de minister/parlementslid van 2 augustus 2024 en de foto's van zijn vrouw met deze minister/parlementslid werpt geen wezenlijk ander licht op de reeds eerder aangevoerde maar ongeloofwaardig bevonden problemen van verzoeker met het leger en de politie omwille van het feit dat hij zou geweigerd hebben slaappillen te leveren aan het leger en omdat hij de wapens van zijn drie neven zou hebben verborgen. In de brief wordt weliswaar verwezen naar verzoeker en problemen die hij zou hebben gekend voor zijn vertrek uit Sri Lanka, maar er dient enerzijds te worden vastgesteld dat waar wordt gesteld dat verzoeker het slachtoffer was van een moordaanslag door gewapende onbekende personen op 25 juli 2016 waaraan hij ternauwernood ontsnapte, verzoeker zelf weliswaar verwees naar een schermutseling met enkele personen in april 2016, maar dat niet kan blijken dat hij bij de Belgische asielinstanties ooit melding maakte van een aanslag op zijn leven op 25 juli 2016, zoals in de brief van de minister/parlementslid wordt gesteld. Bovendien blijft het verder in de brief bij een vage verwijzing naar *“continuous threats”* naderhand als reden waarom hij zich verplicht zag het land te verlaten, wat evenmin van aard is om een nieuw licht te werpen op (de geloofwaardigheid van) verzoekers verklaringen over de problemen met de het leger en de politie die hij zou hebben gehad voor zijn vertrek uit Sri Lanka. Voorts is de informatie in deze brief over de intimidatie van verzoekers echtgenote op 18 juli 2024 zeer vaag en summier en stroken deze niet met de informatie in de eveneens neergelegde en hierboven besproken klacht. In de brief wordt immers gesteld dat *“it has come to my attention that his wife and children are also facing threats from unidentified individuals while remaining in the country. On July 18, 2024 I confirmed through my public relations office that further threats of violence were issued against his wife and three children when unidentified persons came to their home”* (vrije vertaling: *“het is onder mijn aandacht gebracht dat zijn vrouw en kinderen ook met bedreigingen geconfronteerd worden vanwege niet geïdentificeerde individuen terwijl zij in het land blijven. Op 18 juli 2024 bevestigde ik via mijn PR kantoor dat verdere bedreigingen met geweld werden geuit wanneer niet geïdentificeerde personen naar hun huis kwamen”*). In de klacht die verzoekers echtgenote zou hebben neergelegd wordt uitdrukkelijk gesteld dat de overval op hun huis plaatsvond op 18 juli 2024 om 10 uur 's avonds (10 p.m.), terwijl in de brief van de minister/het parlementslid wordt gesteld dat zijn kantoor op diezelfde datum deze overval zou bevestigd hebben, wat uiteraard moeilijk met elkaar te rijmen valt. Met betrekking tot de foto van de ontmoeting van verzoekers echtgenote met de minister/parlementslid wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt dat hieruit niet kan worden afgeleid dat de personen op de foto zijn echtgenote en de minister/parlementslid in kwestie zijn noch dat zij er haar problemen en die van haar man met hem bespreekt. Uit de foto kan niet worden afgeleid waar of wanneer deze werd genomen en kan ook niet met zekerheid worden afgeleid wie de personen zijn die erop afgebeeld zijn, en al zeker niet wat de aanleiding voor en onderwerp van de ontmoeting was. Er kan kortom hoogstens uit afgeleid worden dat vier personen, waaronder twee volwassen vrouwen een ontmoeting hadden met een man. Het door verzoeker bij aanvullende nota neergelegde artikel over de arrestatie van State Minister S.V. in het kader van een onderzoek naar omkoping of corruptie van 25 maart 2025 kan hierover niet anders doen denken.

Hieruit kan enkel blijken dat deze persoon werd gearresteerd, dat hij in 2015 werd verkozen in het parlement als kandidaat van de Tamil National Alliance maar later overstapte naar de UFPA coalitie die geleid wordt door Rajapaksa.

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de aangehaalde nieuwe elementen en neergelegde klacht, brief van de minister/parlementslid en de foto als volgt gemotiveerd *“Dat u nu voortborduurt op een relaas dat reeds meermaals ongeloofwaardig werd bevonden, zonder deze eerdere bevindingen te ontkrachten, is onvoldoende. U vult aan dat uw gezin op 18 juli 2024 met de dood bedreigd werd als ze niet zouden zeggen waar u verblijft. Hierna ging uw vrouw klacht indienen bij de politie en sprak ze met een parlementslid over de problemen (verklaring volgend verzoek – vraag 17). U legt verscheidene stukken neer ter ondersteuning van uw relaas. Vooreerst blijkt uit toegevoegde informatie dat de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten uitermate gering is, daar er veel vervalsingen de ronde doen. Wat betreft de brief van het ministerie en de aanklacht bij de politie dient te worden opgemerkt dat deze documenten recentelijk (25 juli 2024 en 2 augustus 2024) opgesteld werden. Daar de documenten uw ongeloofwaardig bevonden relaas ondersteunen, spreekt dit boekdelen over de geloofwaardigheid er van. Daarnaast legt u een foto van uw vrouw neer waarop te zien zou moeten zijn dat zij aan een parlementslid vertelt over jullie problemen. Echter is het onmogelijk om uit het beeld af te leiden dat de personen in kwestie uw vrouw en een parlementslid betreffen, nog minder dat ze hier uw problemen bespreken. De voorgelegde artikelen beschrijven slechts de algemene situatie en hebben geen betrekking tot uw persoonlijke problemen. Volledigheidshalve stipt het CGVS nog aan dat u verklaarde uw eerste verklaringen op aanraden van anderen aandikte met ‘terroristische problemen’ omdat dat u meer kans zou geven op een erkenning (verklaring volgend verzoek – vraag 17). Dat u het CGVS bewust tracht te misleiden, is tekenend voor uw algehele geloofwaardigheid.”* Door louter te verwijzen naar en te volharden in zijn eerdere verklaringen met betrekking tot zijn problemen voor zijn vertrek, en zijn activiteiten in België in het kader van zijn vorige volgende verzoeken die reeds eerder werden beoordeeld als elementen die niet de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt, weerlegt hij bovenstaande motieven niet. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat hij thans originele stukken heeft neergelegd en dat het eenvoudig na te gaan is of het om authentieke documenten gaat, doet dit betoog geen afbreuk aan de vaststellingen met betrekking tot de inhoudelijke en formele kenmerken van de neergelegde documenten en de landeninformatie waaruit blijkt dat door de hoge corruptiegraad de betrouwbaarheid van Sri Lankaanse documenten gering is. De door verzoeker bij het verzoekschrift neergelegde documenten betreffen volgens de inventaris een foto van het parlementslid en foto's van het gezin in Sri Lanka (verzoekschrift stukken 3 en 4), maar ook op basis van deze foto's valt niet op te maken of de vrouw op deze foto's dezelfde is als één van de vrouwen op de foto met het parlementslid en verder dient vastgesteld te worden dat de foto van het parlementslid dezelfde foto betreft als diegene die reeds bij het CGVS werd neergelegd en hierboven besproken werd. Waar verzoeker nog betoogt dat hij heeft deelgenomen aan meerdere betogingen en demonstraties in België, kan slechts worden voorgesteld dat verzoeker zich hierop reeds heeft beroepen in het kader van zijn tweede en derde verzoek om internationale bescherming, dat ook deze verzoeken niet ontvankelijk werden verklaard en dat verzoeker naliel hiertegen beroep in te stellen. Verzoekers betoog dat dit wordt bevestigd door de foto's en artikelen die werden neergelegd, is bijgevolg niet dienstig. Verzoeker legt geen foto's en artikelen over zijn activiteiten in België neer en maakt bijgevolg evenmin aannemelijk dat hij omwille van deze 'bekendheid' veel problemen zal krijgen in geval van terugkeer, zoals wordt betoogd in het verzoekschrift.

In acht genomen verzoekers verklaringen en de inhoud van de door hem neergelegde documenten, beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie en zijn vorige verzoeken om internationale bescherming dient te worden besloten dat de door verzoeker aangehaalde problemen die hij kende met het leger en de problemen die zijn echtgenote zou gekend hebben op 18 juli 2024, niet kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, omdat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

5.2.2. De persartikels die door verzoeker bij de indiening van zijn huidig volgend verzoek werden neergelegd handelen over de algemene situatie in Sri Lanka en over individuele gevallen van Tamils die het slachtoffer werden van mensenrechtenschendingen in de voorbije jaren, en hebben geen betrekking op verzoeker zelf. Na lezing van deze informatie en overige in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie, dient te worden vastgesteld dat deze niet nopen tot een wezenlijk andere beoordeling van het risico bij terugkeer van een persoon met verzoekers profiel en van de veiligheidssituatie in Sri Lanka dan de beoordeling die in het vorige volgend verzoek werd gemaakt.

Uit de beschikbare informatie bijgebracht door beide partijen kan vooreerst niet worden afgeleid dat een loutere terugkeer vanuit het buitenland waar een beschermingsverzoek werd ingediend naar en aanwezigheid op het grondgebied van Sri Lanka als een nieuw element zou moeten worden beschouwd dat

de kans aanzienlijk groter maakt dat een verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt omdat dit zouden kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de vluchtelingenrechtelijke zin, of tot een reëel risico op ernstige schade, in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker wijst op recente politieke ontwikkelingen en de rol van de Rajapaksa clan in Sri Lanka en de negatieve gevolgen hiervan voor de situatie van de Tamil-bevolking die volgens verzoeker vreest voor wraakacties vanwege de overheid. Hij wijst ook op het feit dat in de beslissing wordt gesteld dat grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben maar hier niet op ingaat. Verzoeker meent dat de situatie geëscaleerd is sinds de laatste verkiezingen en dat hiermee niets anders wordt gemotiveerd dan in vorige negatieve beslissingen. In zoverre verzoeker onder meer citeert uit een artikel van 2011 met betrekking tot het rapport van de panel groep van experts van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties inzake de tijdens de oorlog begane schendingen van internationaal humanitair recht kan worden volstaan met de vaststelling dat deze informatie dateert van lang voor de COI Focus waarop de commissaris-generaal zich baseert en bijgevolg ook geen ander licht kan werpen op de actuele situatie in Sri Lanka noch aantoonst dat de conclusies die de commissaris-generaal heeft getrokken uit de COI Focus waarnaar verwezen wordt niet langer correct zouden zijn. Dit geldt eveneens voor de citaten uit een niet nader genoemde bron waarin verwezen wordt naar rapporten uit 2017, 2018 en 2019 en melding wordt gemaakt van arrestaties en foltering van personen die verdacht worden van (on)rechtstreekse banden met de LTTE en de citaten uit de eveneens niet nader gespecificeerde *“vorige COI over de veiligheidssituatie van Sri Lanka”*. Het verzoekschrift bevat geen bronvermelding noch datum van publicatie zodat niet kan worden nagegaan om welke bronnen en COI Focus het precies gaat en uit de geciteerde passages blijkt in elk geval dat het om informatie gaat die dateert van voor de COI Focus van 13 september 2022 waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Waar verzoeker nog verwijst naar een bericht van Human Rights Watch van februari 2021 dat in wezen handelt over het rapport van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN van januari 2021, dient te worden vastgesteld dat de COI Focus ook met dit rapport rekening houdt en verzoeker door louter hieruit te citeren evenmin aantoonst dat hieruit de verkeerde conclusies worden getrokken. Waar verzoeker nog hekelt dat de commissaris-generaal ook stelt dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben, maar deze gevolgen niet nagaat, gaat zij voorbij aan wat in de bestreden beslissing wordt gesteld over de in- en uitreisprocedures, over gevallen van detentie, over de sociale en politieke omwentelingen eind 2021 en over aanhoudingen op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Waar verzoeker nog betoogt dat de situatie is geëscaleerd sinds de laatste verkiezingen en dit nog niet werd opgenomen in het COI rapport, verwijst hij niet naar concrete landeninformatie. De door verzoeker aan het verzoekschrift toegevoegde krantenartikels, die hij verder ook niet toelicht, betreffen de arrestatie van een Brits onderdaan op beschuldiging van fondsenwerving voor de LTTE in december 2024, de arrestatie van twee Tamils onder de Prevention of Terrorism Act wegens een publicatie op Facebook in november 2022 en 2024. Hieruit blijkt niet dat de vaststellingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de in- en uitreisprocedures op Colombo airport sinds de verkiezingen van november 2019 en de rapporten van detentie die bijna altijd gaan over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt, en dat in de laatste jaren geen terugkeerders van gelijk welke etnie meer gearresteerd zijn op basis van de PTA, noch op de luchthaven noch in een tweede fase niet langer accuraat zouden zijn.

Hierboven werd bovendien reeds vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn negen vorige verzoeken om internationale bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een band heeft met de LTTE of dat dit vermoed wordt. Bovendien heeft verzoeker ook in het kader van zijn huidige volgend verzoek niet aannemelijk gemaakt dat hij Sri Lanka op illegale wijze verliet of gebruik maakte van valse documenten aangezien hij zijn eigen paspoort gebruikte, zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing. In dit verband kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker dit ook niet betwist.

Hoewel terugkeerders onderworpen kunnen worden aan veiligheids- en mogelijks ook andere controles, moet opgemerkt worden dat het loutere gegeven dat verzoeker bij binnenkomst in Sri Lanka mogelijks ondervraagd zal worden niet zonder meer betekent dat hij bij terugkeer een reëel risico zou lopen op vervolging of ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat ook in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming rekening werd gehouden met dit risico. Verzoeker legt geen andere informatie neer waaruit het tegendeel blijkt. Dit gegeven kan op zich niet leiden tot het besluit dat er in hoofd van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden aangenomen of dat de kans. Er is geen concrete indicatie en verzoeker toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Sri Lanka aan onwettige detentie dreigt te worden onderworpen die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade. De argumentatie in het verzoekschrift, met verwijzing naar algemene landeninformatie die voornamelijk betrekking heeft op politiek actieve Tamils, is bijgevolg niet dienstig.

5.2.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Alles samen genomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er *in casu* geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet wordt niet vastgesteld. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk worden verklaard.

5.4. Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker bij de DVZ werd gehoord in het kader van zijn verklaring volgend verzoek. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn nieuwe elementen uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is (Verklaring volgend verzoek, 7 november 2024). De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan dus niet worden bijgetreden.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht of nieuwe feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast.

5.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vijfentwintig door:

K. POLLET,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

K. POLLET